

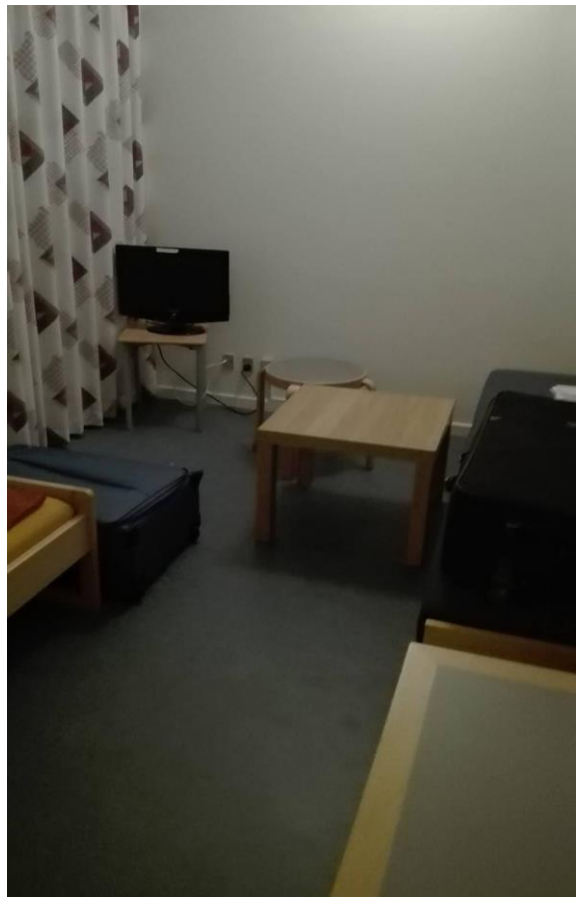
Dániai beszámoló

1.hét

Indulás Magyarországról: Éjfélkor indult transfer Szegedről, mind nagyon izgatottak voltunk.

A repülőtéren tanárő javaslatokat adott, hogy mit érdemes megnézni Kopenhágában. Mikor odaértünk körbejártuk a várost.

Nykobingi vasútállomáson már várt minket Anna Marker. Elvitt a szálláshelyünkre a SOSU iskola

kollégiumába.

Tájékoztattott minket a heti programunkról.

Nagyon fáradtak voltunk már az egész napos utazástól és izgalomtól, így amint lehetett lefeküdtünk aludni.

Az első heti gyakorlatomat a Nykobin Falster Sygehus Hospitáljában töltöttem el a diabetes-es, 12 kórtermes osztályon.

REGION SJÆLLAND
NYKØBING F SYGEHUS
-vi er til for dig

Fanni Csorba
Elev

Afsnit 140
Medicinsk afdeling, Nykøbing F.
Sygehus

2-3 ágy van egy kórterembe ,ahol az ajtónál gumikesztyűk méretek szerint, mosdó, szappan és kézfertőtlenítő van elhelyezve. A nővérszobában egy táblára fel vannak tüntetve a beosztások, illetve hogy az ápoló hallgatóknak ki lesz a „mentoruk”. Az én nevem is fel volt tüntetve, egész héten Christinával voltam a pénteki nap kivételével.

Első nap körbevezettek , az egészségügyi eszközöktől, illetve segédeszközöktől elállt a szavam. Minden úgy van tervezve ,hogy a nővérek és a betegek csak a legvégső esetben kelljen nagyobb erőfeszítést tenniük. Idejük is van a megfelelő protokoll szerint alkalmazni ezeket, ugyanis 1 ápolóra általánosságban 2-3 beteg jut és csak azzal a 2-3 beteggel foglalkozik míg bent tartózkodnak a klinikán.

A pácienseknek a munkaköri kompetencia szerint részletes tájékoztatást adnak az adott betegségükről és prospektusokkal látják el őket és hozzátartozóikat .

A betegfelvétel hasonlóan zajlik , mint itthon azzal a különbséggel, hogy minden dokumentációt elektronikusan vezetnek,mindent így dokumentálnak, még az orvosok is lappal szaladgálnak (laptop, számítógép, tablet).

Külön mosószoba, ágyneműtároló és gyógyszertároló raktár , ebédlő van.

A mosószobában vannak elhelyezve a szennyes kosarak , szemetes, ágytál tisztítógép és itt tartják az alapápolási kellékeket.

Az ágyneműtárolóba „kézrátétellel” lehet bejutni, nem kell megfogni az ajtót csak hozzárakni közelre , de nem teljesen és kinyílik. Méretek , hosszú ujjú , rövid ujjú szerint van csoportosítva a hálóing. Van csúszásgátló zokni is. :)

A gyógyszertárolókba az ápoló kikészíti az aznapi gyógyszeradagokat , szigorúan csipesszel és

gumikesztyűbe.

Az ebédlőben persze méretes plazmatévé, szobabiciklik és egyéb fitness gépek vannak, hogy a betegek megfelelő legyen a komfortérzetük . Nővérek és helperek osztják ki az ételt a beteg diétájának megfelelően svédasztalszerű pultból.

Az össze ágy gombnyomással mozgatható, a mentorom teljesen kiakadt amikor elmeséltem neki ,hogy itthon bizony bizony emelgetjük a betegeket.

A higiénés szabályokat is szigorúan betartják. (persze van is rá megfelelő anyag) .

Szerdán megnéztük az ottani laborközpontot. Engem először véletlenül a sima laborba küldtek ahol veszik le a vért a járóbetegektől. Beszélgettem egy ott dolgozóval, elmesélte nekem náluk nem az ápoló vesz vért és nem ő csinálja meg az EKG-t sem,hanem erre külön kiképzett laboratóriumi asszisztensek végzik el minden esetben.

Összehoztak nekünk egy találkozót ottani magyar orvossal. (tüdőgyógyász) .Ő május óta van kint , elmesélte nekünk , hogy furcsa volt neki ez a túlzott nyugalom és kényelem az osztályon.

Hétféle:

Szombaton elmentünk a kint dolgozó magyar tüdőgyógyással Gabriellával biciklizni a környékre

Vasárnap kimostuk a ruháinkat, takarítottunk és rendezgettük ideiglenes lakhelyünket. Elmentünk az ALDI-ba venni ebédnekvalót, mert hétfégén nekünk kellett főzni, de a SOSU igazgatója adott rá

600 koronát.

2.hét

Ezen a héten Saskobingbe voltunk a kildeboi idősek otthonában.

Itt is beosztottak egy ápoló mellé, majd körbevezettek. Hatalmas épület, minden idős embernek külön szobája van, benne a saját bútoraik és személyes tárgyaik(fényképek, vázák, tányérok, ágyneműk) és külön konyha és fürdő-helység. A szobákban fel van szerelve az idősek mobilizálásához szükséges személyi emelőlift és persze különböző segédeszközök. Ami szintén megkönnyíti itt is az ott dolgozók és lakók munkáját, kényelmességét. Az emberek elfoglaltságát biztosítják különböző programokkal az aktivistaszobában (mézeskalácssütés, rumozgatás, borozás, kötés, sütisütés), illetve házon kívüli szórakozások (biciklizés, sétálás, kerti munka, ott élő állatok gondozása).

Szerveznek összejöveteleket más generációkkal is. Egyik nap átsétáltunk a helyi iskolába egy ünnepségre, ahol gyerekek énekeltek és táncoltak. Teljesen természetes volt nekik, hogy jöttek idősek és középkorú emberek és családtagok.

Minden nap többször van „coffee time”, itt leülnek sütizgetnek kávéznak teáznak.

A szobákban hiányoltam a kesztyűket és a kézfertőtlenítőket, de a közös helyiségekben nem volt benne hiány.

Ami kevésbé volt szimpatikus az az, hogy az emberek a szobájukban dohányozhattak és az egész folyosón füstszag volt. Sabine mondta, (akivel együtt dolgoztam), hogy ő sem szereti de van szagelszívó a folyosókon, ami szerény véleményem szerint semmit nem ért.

Az ott dolgozók és az idősek közösen esznek egymás mellett. Egy falat neked, egy falat nekem szinten. Aranyosak voltak. Mindenki kedves és toleráns a másikkal szemben.

Hétvége:

Szombaton mostunk és mindenki beszélgetett a családtagjaival.

Vasárnap bejártuk a várost biciklivel, megnéztük a kikötőt és a városközpontot

3.4. hét

Hétfőn találkoztuk Hannával az otthonápolási régió igazgatójával. Elvitt minket a 3 különböző

városba ahol dolgoztunk. Teslával mentünk, ami elektronikus és a legkörnyezetbarátabb autó. Eszti Stubekobingbe, Adri Norre Aslevbe én pedig Vaegolose-ba dolgoztam. A nap végén Hanne elvitt minket a marielyt-i tengerpartra, gyönyörű volt.

Minden nap kocsival jártunk házról házra ülésfűtéses kocsival. Itt is kb. egy ápolóra 2-5 beteg jutott. Az 5 már nagyon soknak számított. A házakat, ha szükséges volt akadálymentesítették. Rámpákkal, beépített fürdőszék a kádban stb. Ugyanúgy, mint a kórházakban van kesztyű, kézfertőtlenítő, illetve megfelelő eszköz mind az ápoló mind a beteg számára.

Az ott dolgozók telefonon tartják a kapcsolatot az ügyeletes orvossal. A dolgozók arra törekednek, hogy a páciens a lehető legkevésbé érezze magát kiszolgáltatott helyzetben, azaz amit csak tud a beteg saját maga végez el még akkor is ha ez a folyamat lassú. A dolgozók kivárják. Egyik nap rám is szólt a mentorom, hogy ne segítsek ennyit mert itt az a fő, hogy a beteg érezze hogy nem tehetetlen és nem utolsó sorban az ápolónak is kevesebb feladat. A gyógyulási státuszuk is megnő. Külön kis doboz van felszerelve minden házra melyet központi kulccsal lehet kinyitni és abba vannak a lakáskulcsot, ezáltal juthat be az egészségügyi dolgozó, ha a páciens mozgáskorlátozott. Mentoraim segítőkészek voltak, mindent engedtek, hogy csináljak, gyakoroljak. Mértem vércukrot, adtam be inzulint, pelenkéztam, segédkeztem a fürdetésben, tisztálkodásban és lehetőségem volt stoma-zsákokat cserélni többször is.

Első hét végén Anna-nál aludtunk Maribo-ba. Bejártuk ott is a várost, ami tele volt régi skandináv

épületekkel. Megnéztük a régi Sygehus Hospitalt is.

Kiegészítés:

2 napot az ottani egészségügyi iskolában töltöttünk. Hatalmas iskola, van benne egy nagy tornaterem, fitness terem így a diákok ezekben a helyiségekben tudnak mozogni.

Több demonstrációs terem is van, illetve több anatómiai , kémiai szoba/osztályterem mely teljesen felszerelt. Van kialakítva relaxációs és játszószoza .

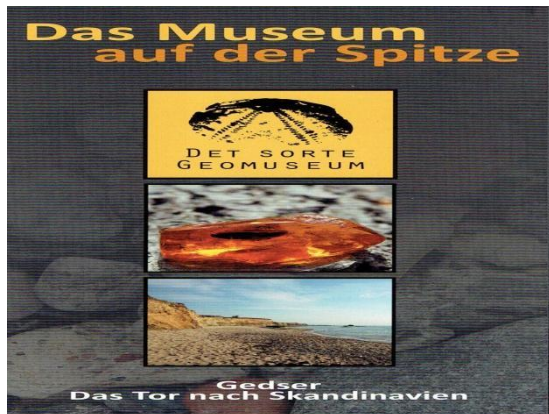
Természetesen nagy étkezőhelységük ,büféjük, könyvtáruk van , ahol sok számítógép igénybe vehető.

Nincs az iskolában csengő . Amikor megkérdeztem Anna-t , hogy „itt nincs csengő?” , akkor kinevetett és azt mondta, hogy az csak általános iskolába van és csak a dedósoknak kell csengő.

Van a tanulóknak órájuk, tudják mikor kell menni. Illetve egy tanóra nem 45 perces és nem abból áll, hogy leülnek és hallgatnak csöndbe egy tanárt. Rengeteg csoportmunka van , egyéni megbeszélés, utánajárás a könyvtárba, interneten vagy a tanártól egy adott témakör kapcsán.

November 9-én elmentünk Gedserbe, a Dánia-Német határra és tengerpartra. Később elsétáltunk a

helyi geo-múzeum -ba, ott sok-sok érdekes fossziliát és követ láthattunk.

Minden összegezve úgy tapasztaltam az egy hónap gyakorlat során, a dán egészségügyi és oktatási rendszer sokkal rugalmasabb, illetve pontosabb. Ha van egy adott program azt véghezviszik, senki nem kételkedik a másik munkájában. Bízunk abban, hogy tisztelettel a saját tudásuknak megfelelően végrehajtják azt. Minden ember roppant barátságos. Mikor egyedül utazgattam a gyakorlati helyeimre, nagyon sok ember leszólitottam, hogy biztos legyek benne jól helyen járok-e és nem tapasztaltam soha flegma vagy unott stílust amikor válaszoltak. Sokat sportolnak és

játszanak . Közösségi házba minden este biliárdoztak , csocsóztak , közösen tv-tek.

